

ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน
ประเภทสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา

The Relationship between the Learning Organization and the Effectiveness
of General Education in Private Schools in Songkhla Province

พรนิพา แก้วบุตร^{1*}, รัชตา ธรรมเจริญ¹ และ จุฑารัตน์ คชรัตน์¹

Pronnipa Kaewbut^{1*}, Ratchata Tammacharean¹ and Jutarat Kotcharat¹

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน และความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 24 คน และครูผู้สอน จำนวน 322 คน ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2558 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้และประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .94 และ .93 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M=4.19$, $SD=0.36$)

2. ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M=4.11$, $SD=0.36$)

3. ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r=.734$)

ดังนั้น การส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความกระตือรือร้น มุ่งพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ร่วมมือกันแก้ไข ปัญหาในโรงเรียน รวมทั้งการสร้างบรรยากาศภายในที่เป็นการกระตุ้นให้ครูผู้สอนมีมุมมองที่เปิดกว้าง เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาโรงเรียนเอกชนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

คำสำคัญ: องค์การแห่งการเรียนรู้, ประสิทธิภาพ, โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญ

*ผู้ให้การติดต่อ (Corresponding e-mail: Papronnipa@gmail.com เบอร์โทรศัพท์ 081-0991340)

Abstract

The objectives of this research were to study the level of learning in private schools, the effectiveness of private schools, the relationship between the learning organization and effectiveness of general education in private schools in Songkhla province. Sample was 24 school administrators and 322 teachers who worked in general private education in Songkhla in academic year 2015. The research instrument was questionnaire regarding the learning organization and the effectiveness of private schools. Reliability of the instruments tested using Cronbach's Alpha Coefficient was equal to .94 and .93, respectively. Mean and percentage were used to analyze general data. Learning organization and effectiveness of private school were analyzed by mean, standard deviation and Pearson's product moment correlation coefficient. The results were found as the followings.

1. Overall, the learning organization of general education in the private schools in Songkhla province was at a high level ($M=4.19$, $SD=0.36$).

2. Overall, the effectiveness of general education in the private schools in Songkhla province was at a high level ($M=4.11$, $SD=0.36$).

3. The learning organization had a highly positive correlation with the effectiveness of general education in the private schools with a statistical significance ($r=.734$, $p<.01$).

Therefore, it is important to promote instructors to be enthusiastic regarding continuous developing themselves, collaborative solving school problems and creating internal environment, and also to stimulate them to have broad perspectives. Those strategies are essential to increase the effectiveness and efficiency of the private school development.

Keywords: Learning Organization, Effectiveness, General Education Private School

บทนำ

การศึกษาถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทุกประเทศใช้เป็นนโยบายหลักสำหรับการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาสังคมและพัฒนาประเทศชาติโดยตรง (The Secretariat of the House of Representatives, 2014) ซึ่งในปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ ความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วส่งผลต่อสังคมโลก และเป็นผลให้ประเทศต่าง ๆ เกิดความกระตือรือร้นในการพัฒนาประเทศตนเองให้ทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อก้าวสู่สังคมฐานความรู้ จึงมีการเปลี่ยนแปลงวิถีคิด และวิธีการทำงานของคน และองค์การในสังคมใหม่ให้เป็นสังคมฐานความรู้ ประชาชนสามารถคิดสร้างสรรค์ผลงานและนวัตกรรมใหม่ ๆ รวมทั้งมีการถ่ายทอด และเชื่อมโยงความรู้ ความสามารถของตนสู่สังคมให้กว้างขวางรวดเร็ว ซึ่งในปัจจุบันองค์การต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน จึงพยายามผลักดันให้องค์การของตนมีการใช้ความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และการจัดการความรู้ที่มีอยู่ ให้เป็นส่วนสำคัญในการดำเนินงานขององค์การ โดยการที่

บุคลากรทุกระดับในองค์กรมีการสร้างผลงาน และขยายขอบเขตความสามารถของตนเองอย่างต่อเนื่อง เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งก็คือการพยายามพัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Plianbamrung, Patsornsiri, Puangsomjit & Wannasian, 2012)

องค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นแนวคิดในการพัฒนาองค์กร โดยเน้นการเรียนรู้ร่วมกันของคนในองค์กร เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ประสบการณ์ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง การมีองค์กรแห่งการเรียนรู้จะทำให้องค์กรและบุคลากรมีกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ และมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ โดยมีการเชื่อมโยงรูปแบบของการทำงานเป็นทีม สร้างกระบวนการในการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ทีมงานมีอำนาจในการตัดสินใจ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศของการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Academic Service Center Srinakharinwirot University, 2013) โรงเรียนในฐานะเป็นองค์กรที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับกระบวนการจัดการศึกษา ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะองค์กรแห่งการเรียนรู้จะทำให้บุคคลในองค์กรมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ มีการกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อใช้เป็นกรอบของการพัฒนาด้านการศึกษา และมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวเชื่อว่าจะนำไปสู่ประสิทธิผลของโรงเรียนได้ (Bamrungrat, 2009)

ทั้งนี้ ประสิทธิภาพของโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่สะท้อนศักยภาพของโรงเรียน ซึ่งประสิทธิภาพของโรงเรียนในแง่ของความสามารถ มี 4 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนาให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวก ความสามารถในการปรับเปลี่ยน และพัฒนาโรงเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน (Mott, 1972 Cited in Khumwongdee, 2013) ซึ่งในปัจจุบันมีการแข่งขันกันมากขึ้นระหว่างโรงเรียน โดยเฉพาะโรงเรียนเอกชน ย่อมมีการแข่งขันกันในเชิงธุรกิจเป็นสำคัญ ดังนั้น การพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้จะสามารถนำพาโรงเรียนเอกชนให้เป็นองค์กรที่มีประสิทธิผลได้ ซึ่ง Sanrattana (2001) ได้อธิบายว่า โรงเรียนที่มีประสิทธิผลหรือโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จนั้น ต้องใช้หลักการแนวคิดและทฤษฎีเป็นแนวทาง อาศัยความทุ่มเทพยายามในทุกด้านจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อาศัยเป้าหมายที่ชัดเจน มีทรัพยากรที่เพียงพอและมีคุณภาพ มีวิสัยทัศน์เกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน โดยรวมแล้วอาจกล่าวได้ว่าโรงเรียนที่มีประสิทธิผลจะมีลักษณะเป็นทั้งตัวแปรต้นและตัวแปรตามกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของกลูเอค (Glueck, 1980 cited in Kaewdang & Suwansan, 2006) ที่กล่าวว่า องค์กรจะมีประสิทธิผลได้ถ้าหากองค์กรนั้น ๆ ได้มีระบบการวางแผนที่ดี ผู้ร่วมงานทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์ของงาน และถือว่าเป็นลักษณะการดำเนินงานที่เป็นองค์ประกอบในการพัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ จากการตรวจติดตามประเมินผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญ พบว่าโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญ ในจังหวัดสงขลา จำนวน 25 โรงเรียน มีระบบประกันคุณภาพภายในระดับดีและดีมาก (Office of Private Education Commission, 2013a) ปัจจุบันโรงเรียนเอกชนได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากการลดลงของประชากร การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการแข่งขันระหว่างโรงเรียนเอกชนด้วยกันเอง โรงเรียนเอกชนจึงต้องทำให้ผู้ปกครองเห็นถึงคุณภาพของการจัดการศึกษา เพื่อสร้างความเชื่อมั่นตลอดจนความไว้วางใจจากผู้ปกครอง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้โรงเรียนเอกชนยังคงดำเนินกิจการอยู่ได้ (Suekrasae, 2013) ดังนั้น การพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการเพิ่มประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนจึงเป็นจุดมุ่งหมายหลักในการดำเนินการบริหารโรงเรียนเอกชนในปัจจุบัน

จากที่กล่าวไปแล้วข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่าความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Suksrimueang (2014) ที่ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 พบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับที่ค่อนข้างสูง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญ จังหวัดสงขลา ทั้งนี้เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาโรงเรียนให้เกิดประสิทธิผลและมีศักยภาพเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางต่อไป

วัตถุประสงค์วิจัย

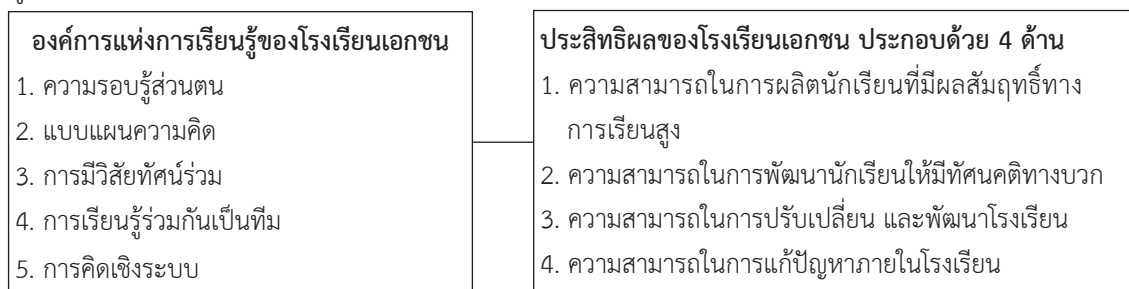
1. เพื่อศึกษาระดับความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา

สมมติฐานวิจัย

ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา มีความสัมพันธ์กันในทางบวก

กรอบแนวคิดวิจัย

ในปัจจุบันสภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว องค์การที่จะสามารถดำรงอยู่ได้จะต้องมีกระบวนการที่จะพัฒนาไปสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่ง เซงเก (Senge, 1994) ได้เสนอไว้ว่าองค์การแห่งการเรียนรู้จะต้องปฏิบัติตามวินัย 5 ประการ ได้แก่ ความรอบรู้ส่วนตัว (Personal Mastery) แบบแผนความคิด (Mental Models) การมีวิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Team Learning) และการคิดเชิงระบบ (Systems Thinking) ทั้งนี้ ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้จะส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพของโรงเรียน ซึ่งประสิทธิผลของโรงเรียนในแง่ของความสามารถ ตามแนวคิดของมอทท์ (Mott, 1972) ได้เสนอไว้ 4 ด้าน คือโรงเรียนต้องมีความสามารถผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ โรงเรียนจะต้องพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก โรงเรียนจะต้องสามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนทุกด้าน รวมทั้งโรงเรียนต้องมีความสามารถในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นให้สำเร็จลงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2558 จำนวน 3,535 คน จากสถานศึกษา 102 แห่ง แบ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 243 คน ครูผู้สอน จำนวน 3,292 คน (Songkhla Office of Primary Educational Service Area 1, 2015; Songkhla Office of Primary Educational Service Area 2, 2015; Songkhla Office of Primary Educational Service Area 3, 2015) และได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 cited in Tirakanan, 2012) ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 24 คน ครูผู้สอน จำนวน 322 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 346 คน โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling)

เครื่องมือในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน โดยประยุกต์มาจากเครื่องมือวิจัยของ Deeduang (2012) และ Techasiriyuenyong (2013) ตามกรอบแนวคิดของ เซงเก ซึ่งประกอบด้วยความรู้ส่วนตน แบบแผนความคิด การมีวิสัยทัศน์ร่วม การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และการคิดเชิงระบบ จำนวน 25 ข้อ ข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีเกณฑ์ให้น้ำหนักคะแนนตามแนวทางการสร้างเครื่องมือของ ลิเคอร์ท (Kitpreedaborisut, 2006) ดังนี้ คะแนน 5 มากที่สุด คะแนน 4 มาก คะแนน 3 ปานกลาง คะแนน 2 น้อย และคะแนน 1 น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน โดยประยุกต์มาจากเครื่องมือวิจัยของ Khumwongdee (2013) และ Baibua (2012) ตามกรอบแนวคิดของมอห์ต ซึ่งประกอบด้วยความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน จำนวน 22 ข้อ ข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีเกณฑ์ให้น้ำหนักคะแนนตามแนวทางการสร้างเครื่องมือของ ลิเคอร์ท (Kitpreedaborisut, 2006) ดังนี้ คะแนน 5 มากที่สุด คะแนน 4 มาก คะแนน 3 ปานกลาง คะแนน 2 น้อย และคะแนน 1 น้อยที่สุด

การแปลความหมายของข้อมูล

เกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูลระดับความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้และเกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูลระดับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในการวิจัยครั้งนี้ มี 5 ระดับ (Srisaard, 2002) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนอยู่ในระดับมากที่สุด

ประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนอยู่ในระดับมาก

ประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนอยู่ในระดับปานกลาง

ประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนอยู่ในระดับน้อย
ประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนอยู่ในระดับน้อยที่สุด
ประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด (IOC) ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อตั้งแต่ 0.67-1.00 ขึ้นไป

2. นำแบบสอบถามที่ทำการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับกลุ่มผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา ซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้เท่ากับ .94 และแบบสอบถามประสิทธิผลของโรงเรียนเท่ากับ .93

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา และผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ในการวิจัยและขออนุญาตเก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งและรับแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างทั้งทางไปรษณีย์และด้วยตนเอง จากนั้นนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำมาวิเคราะห์ สรุปผล ตามขั้นตอนของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้และประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (M) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และแปลค่าระดับขององค์การแห่งการเรียนรู้และประสิทธิผลของโรงเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (Wongrattana, 1998) โดยเกณฑ์การแปลความหมายระดับความสัมพันธ์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่า +1 ถึง -1 ดังนี้

ค่า r อยู่ในช่วง 0.91 - 1.00 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก

ค่า r อยู่ในช่วง 0.71 - 0.90 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

ค่า r อยู่ในช่วง 0.31 - 0.70 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ค่า r อยู่ในช่วง 0.01 - 0.30 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่า 0 ถือว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption) เพื่อหาหลักเกณฑ์การแจกแจงเป็นโค้งปกติ (Normality) ซึ่งข้อมูลความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน ใช้สถิติทดสอบ Kolmogorov-Smirnov test พบว่าข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ ($p=.200$) ส่วนประสิทธิภาพผลของโรงเรียนเอกชน พิจารณากราฟ Normal Probability Plot ข้อมูลส่วนใหญ่จะอยู่รอบ ๆ เส้นตรง ดังนั้นสรุปว่า ข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ และตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์เชิงเส้น (Linearity) (Hair, Black, Babin & Anderson, 2010)

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง โดยชี้แจงรายละเอียดครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้ 1) ชื่อและข้อมูลเกี่ยวกับผู้วิจัย 2) วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย 3) การเก็บรักษาข้อมูลเป็นความลับ 4) การเสนอผลการวิจัยในภาพรวม 5) สิทธิที่จะตอบรับ หรือปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัย หรือสิทธิที่จะถอนตัวออกจากการวิจัยได้ตลอดเวลา โดยไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงาน

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ($n = 346$)

ขนาดโรงเรียน	ตำแหน่ง				รวม	
	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดเล็ก	10	2.90	46	13.30	56	16.20
ขนาดกลาง	9	2.60	112	32.40	121	35.00
ขนาดใหญ่	3	0.90	63	18.20	66	19.10
ขนาดใหญ่พิเศษ	2	0.50	101	29.20	103	29.70
รวม	24	6.90	322	93.10	346	100.00

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน ร้อยละ 93.10 เป็นผู้บริหารโรงเรียนร้อยละ 6.90 ซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง ร้อยละ 35.00 รองลงมา ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ร้อยละ 29.70 โรงเรียนขนาดใหญ่ ร้อยละ 19.10 และโรงเรียนขนาดเล็ก ร้อยละ 16.20 ตามลำดับ

2. ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียนเอกชน ประเภทยุทธศาสตร์ศึกษา จังหวัดสงขลา (n = 346)

ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน ประเภทยุทธศาสตร์ศึกษา	ความคิดเห็น		
	M	SD	ระดับ
1. ด้านความรอบรู้ส่วนตน	4.12	0.49	มาก
2. ด้านแบบแผนความคิด	4.17	0.53	มาก
3. ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม	4.18	0.58	มาก
4. ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม	4.20	0.49	มาก
5. ด้านการคิดเชิงระบบ	4.26	0.50	มาก
รวม	4.19	0.36	มาก

จากตาราง 2 พบว่า ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน ประเภทยุทธศาสตร์ศึกษา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M=4.19$, $SD=0.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียนเอกชน ประเภทยุทธศาสตร์ศึกษา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการคิดเชิงระบบ ($M=4.26$, $SD=0.50$) ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม ($M=4.20$, $SD=0.49$) ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม ($M=4.18$, $SD=0.58$) ด้านแบบแผนความคิด ($M=4.17$, $SD=0.53$) และด้านความรอบรู้ส่วนตน ($M=4.12$, $SD=0.49$)

3. ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน ประเภทยุทธศาสตร์ศึกษา จังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน ประเภทยุทธศาสตร์ศึกษา จังหวัดสงขลา (n = 346)

ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน ประเภทยุทธศาสตร์ศึกษา	ความคิดเห็น		
	M	SD	ระดับ
1. ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	4.15	0.55	มาก
2. ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก	4.18	0.57	มาก
3. ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยน และพัฒนาโรงเรียน	4.19	0.50	มาก
4. ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน	3.93	0.47	มาก
รวม	4.11	0.36	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน ประเภทยุทธศาสตร์ศึกษา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M=4.11$, $SD=0.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน ประเภทยุทธศาสตร์ศึกษา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความสามารถ

ในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ($M=4.19$, $SD=0.50$) ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ($M=4.18$, $SD=0.57$) ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ($M=4.15$, $SD=0.55$) และด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ($M=3.93$, $SD=0.47$)

4. ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน

ตาราง 4 ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา ($n = 346$)

ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียน	ประสิทธิผลของโรงเรียน (r)				
	ความสามารถ ในการผลิต นักเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูง	ความสามารถ ในการพัฒนา นักเรียนให้มี ทัศนคติทาง บวก	ความสามารถ ในการปรับ เปลี่ยน และพัฒนา โรงเรียน	ความ สามารถใน การแก้ปัญหา ภายใน โรงเรียน	รวม
1. ด้านความรอบรู้ส่วนตน	.509**	.393**	.448**	.461**	.650**
2. แบบแผนความคิด	.345**	.295**	.382**	.166**	.428**
3. ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม	.875**	.205**	.468**	.273**	.648**
4. ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม	.285**	.324**	.355**	.196**	.418**
5. การคิดเชิงระบบ	.245**	.248**	.297**	.291**	.389**
รวมทุกด้าน					.734**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r=.734$) เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่าความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนทุกด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลางกับประสิทธิผลของโรงเรียน ซึ่งด้านความรอบรู้ส่วนตน ($r=.650$) ด้านแบบแผนความคิด ($r=.428$) ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม ($r=.648$) ด้านการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม ($r=.418$) และด้านการคิดเชิงระบบ ($r=.389$) ส่วนความสัมพันธ์รายคู่ พบว่า ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับ ประสิทธิผลของโรงเรียนด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงโดยมีค่า r สูงสุด ($r=.875$)

อภิปรายผล

1. ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ

ในการบริหารจัดการศึกษาเอกชน ได้มีการกิจการในการประสาน ส่งเสริม สนับสนุนเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนในระบบและนอกระบบ ให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ (Office of Private Education Songkhla, 2015) ซึ่งได้รับรู้ไว้ว่ากระบวนการเรียนรู้รวมถึงนวัตกรรมสื่อเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ การส่งเสริมและสร้างกลไกเพื่อให้คนไทยทุกคนมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้ โดยได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในสังคม จะนำมาซึ่งการพัฒนาศักยภาพของประเทศ องค์การที่จัดการศึกษาต้องมีการสร้างและใช้ความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันจนกลายเป็นวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ ดังนั้น โรงเรียนเอกชนจึงมุ่งพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สอดคล้องกับกระบวนการดังกล่าว มีการสร้างความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นภายใน โดยปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารงานที่เปิดโอกาสให้ครูผู้สอนได้แสวงหาความรู้ ตามที่ Tangsinsapsiri (2007) ได้อธิบายถึงองค์กรแห่งการเรียนรู้ตามแนวทางของ เซงเก (Senge) ไว้ว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้ในฐานะเป็นกลุ่มบุคคลซึ่งทำงานร่วมกันในการเพิ่มพูนความสามารถ ในการสร้างสรรค์ผลงานที่พวกเขาต้องคอยดูแลรับผิดชอบ องค์กรที่สามารถดำรงสภาพอยู่ได้ในปัจจุบันจะต้องเกิดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Pongkamalanon (2008) ที่ได้ศึกษาความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี ผลการศึกษาพบว่า ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้โรงเรียนเอกชนมีการบริหารจัดการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 โดยหมวดที่ 6 มาตราที่ 48 ได้กำหนดให้โรงเรียนมีระบบการประกันคุณภาพภายใน และถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา (Office of National Education Commission, 2003) อีกทั้งการจัดการศึกษายังต้องเป็นการพัฒนาทักษะที่มีความจำเป็นต่อนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วยทักษะชีวิตการทำงาน ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Auengwarakorn, 2015) ดังนั้น โรงเรียนจึงจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในทุก ๆ ด้าน โดยดำเนินการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้วยวิธีการใหม่ ๆ เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่สูงขึ้น ผนวกทั้งต้องส่งเสริมพฤติกรรมให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรมที่ดีงาม ทั้งนี้โรงเรียนกำหนดนโยบายและปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารงานเพื่อความก้าวหน้า ให้ทันสมัยสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยเฉพาะด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีการพัฒนานวัตกรรมสื่อการสอนอยู่เสมอ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ส่งผลให้การดำเนินงานของโรงเรียนบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ มอท์ (Mott, 1972) ที่ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพของโรงเรียนในแง่ของความสามารถ 4 ด้าน คือ โรงเรียนต้องมีความสามารถผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยบริหารจัดการด้านการเรียนการสอนเพื่อเอื้อให้เกิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนจะต้องพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวกมีการอบรมสั่งสอนให้นักเรียนมีความสมบูรณ์ทางด้านจิตใจ ต้องสามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนทุกด้านให้เอื้อต่อสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป และจะต้องมีความสามารถในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียน ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jindapong (2006) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สระแก้ว เขต 1 พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สระแก้ว เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ กับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาจังหวัดสงขลาพบว่าทุกคู่ความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการศึกษาเอกชน พ.ศ.2556-2560 ได้กำหนดเป้าหมายหลักให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมีการเตรียมพร้อมสู่สังคมและประชาคมอาเซียน โรงเรียนเอกชนทุกประเภทมีการบริหารจัดการที่ดีผ่านการรับรองมาตรฐานทางการศึกษา บุคลากรทุกคนสามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Office of Private Education Commission (2013) ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับอุดมการณ์สำคัญของการจัดการศึกษาในมาตรฐานการศึกษาของชาติ คือ การจัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิต พัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ มุ่งสร้างพื้นฐานที่ดีในวัยเด็ก ปลูกฝังความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และเพิ่มพูนความรู้ความสามารถเพื่อการทำงานที่มีคุณภาพ โดยให้สังคมทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (Office of the Education Council, 2005) ดังนั้น โรงเรียนเอกชนได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงมุ่งพัฒนาลักษณะของความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น โดยให้บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อให้เกิดทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน พัฒนาการเรียนการสอนรวมทั้งจัดกิจกรรมหรือโครงการด้วยวิธีการใหม่ ๆ ในรูปแบบที่สามารถเพิ่มพูนทักษะทางด้านวิชาการและด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับนักเรียน ดังนั้น หากโรงเรียนเอกชนให้ความสำคัญในเรื่องการมีวิสัยทัศน์ร่วม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ก็จะส่งผลให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนอย่างยั่งยืน ซึ่งแนวคิดของมอท์ Mott (1972) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนในแง่ของความสามารถจะต้องพัฒนาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีคุณธรรม จริยธรรม โรงเรียนต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ ทั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Boonsanong (2012) ที่พบว่าการดำเนินงานขององค์การแห่งการเรียนรู้มีอิทธิพลเชิงบวกต่อระดับประสิทธิผลขององค์การ เพราะเมื่อองค์การพร้อมที่จะเรียนรู้จากการมีบรรยากาศที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ สอนวิธีเรียนรู้ มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และเปิดโอกาสให้บุคลากรได้พบปะพูดคุย วิเคราะห์แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากองค์การภายนอก ย่อมจะทำให้บุคลากรเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ง่าย สามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการทำงาน ส่งผลให้การทำงานราบรื่น นำไปสู่การเกิดประสิทธิผลขององค์การ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Thammaratjinda (2009) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับสูง

การนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัย พบว่า ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน ด้านความรอบรู้ส่วนตน อยู่ในระดับมาก เนื่องจากโรงเรียนเอกชนสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองโดยการหาวิธีการ

ใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครูมีความกระตือรือร้น มุ่งแสวงหาความรู้เพื่อมาปรับใช้ ในหน้าที่งานเกิดความชำนาญ ทำให้งานสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย แต่ทั้งนี้ก็มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้น โรงเรียนควรที่จะปรับเปลี่ยนระบบโครงสร้างให้เอื้อต่อการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ซึ่งความรู้และความเชี่ยวชาญของ ครูผู้สอนจะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่นำโรงเรียนไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้

2. จากการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายใน โรงเรียนอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารและครูผู้สอนมีความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินหรือ ปัญหาเฉพาะหน้าของโรงเรียนที่เกิดขึ้นได้ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของโรงเรียนเป็นสำคัญ แต่ทั้งนี้ก็มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า ด้านอื่น ๆ ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน ต้องร่วมมือกันแก้ไขปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านพฤติกรรมนักเรียน และด้านอื่น ๆ ควบคู่กันไป ทั้งนี้ผู้บริหารควรมีกระบวนการบริหารความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ให้คลี่คลายลง ต้องดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายใน ภายนอก และนำผลที่ได้มาใช่วางแผนปรับปรุง พัฒนาโรงเรียน ซึ่งหากโรงเรียนมีความสามารถที่จะแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นระบบและมีเหตุผล ย่อมทำให้เกิด การพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น

3. จากการวิจัย พบว่า ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนด้านแบบแผนความคิด กับประสิทธิภาพของโรงเรียน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำสุด ซึ่งโรงเรียนมีการสร้างบรรยากาศภายในที่เป็นการกระตุ้นให้ครูผู้สอนมีมุมมองที่เปิดกว้าง สอดคล้องกับสภาพ แวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างความรู้สึที่ดีต่อหน้าที่ของตนเอง แต่ทั้งนี้ควรส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในเชิงบวก เพื่อพัฒนาให้เป็นผู้มีทักษะกระบวนการในการแก้ไข ปัญหาที่ดี ซึ่งจะส่งผลให้ครูผู้สอนจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้การจัดการศึกษาของ โรงเรียนบรรลุตามเป้าหมายและเกิดประสิทธิผลอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาหรืออุปสรรคในการพัฒนาความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในจังหวัดสงขลา
2. ควรทำการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของ โรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในจังหวัดสงขลา
3. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้กับ ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในจังหวัดสงขลา เช่น เพศ ช่วงอายุ และประสบการณ์ ในการทำงาน

References

Academic Service Center Srinakharinwirot University. (2013). *Study on Conditions and Problems of Learning Organization of Academic Service Center of Srinakharinwirot University*. Bangkok: Srinakharinwirot University. (in Thai).

- Auengwarakorn, S. (2015). Teachers: Learning of Revolution Toward Quality of Education in 21st Century. *Journal of the Southern College Network Nursing and Public Health*, 2(1): 65-77. (in Thai).
- Baibua, T. (2012). *Transformational Leadership of School Administrators and School Effectiveness Under Pattaya City Administration Chonburi Province*. A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement for the Master of Education in Educational Administration Faculty of Education, Burapha University. (in Thai).
- Bamrungrat, A. (2009). *Relationship Between Learning Organization and Efficiency of Schools Under Khon Kaen Office of Educational Service Area 5*. A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement for the Master of Education in Educational Administration Faculty of Education, Loei Rajabhat University. (in Thai).
- Boonsanong, A. (2012). The Influence of Learning Organizational and Human Resource Development with Organizational Effectiveness. *Journal of Sukhothai Thammathirat*, 25(2): 31-45. (in Thai).
- Deeduang, K. (2012). *Study of Relationship Between Discipline in Learning Organization and Efficacy of Performance of Teachers at Municipal Schools in Chanthaburi Province*. A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement for the Master of Education in Educational Administration Faculty of Education, Rampai Panni Rajabhat University. (in Thai).
- Hair, Black, Babin & Anderson. (2010). *Multivariate Data Analysis*. (7th ed). New Jersey: Pearson Education.
- Jindapong, S. (2006). *The Relationship Between Learning Organization Behavior of Administrators and the Effectiveness of Primary Schools Under the Office of Srakaeo Educational Service Area 1*. A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement for the Master of Education in Educational Administration Faculty of Education, Burapha University. (in Thai).
- Kaewdang, R. & Suwansan, C. (2006). *Concept about Efficiency and Efficacy of Organization in Theory and Guideline of Practice in Educational Administration*. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University. (in Thai).
- Khumwongdee, M. (2013). *Relationship Between Learning Organization and Effectiveness of Pluakdang School Under the Rayong Primary Education Service Area Office 1*. A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement for the Master of Education in Educational Administration Faculty of Education, Burapha University. (in Thai).

- Kitpreedaborisut, B. (2006). *Social Science Research Methodology*. Bangkok: Jamjuri Product. (in Thai).
- Mott, P. E. (1972). *The Characteristics of Effective Organizations*. New York: Harper & Row.
- Office of the Education Council. (2005). *National Education Standard*. Bangkok: Office of Education Council. (in Thai).
- Office of National Education Commission. (2003). *National Education Act B.E. 2545 and Amended No. 2 B.E. 2545*. Bangkok: Prikwan Graphic. (in Thai).
- Office of Private Education Commission. (2013). *Report of Private School Education Assessment in Ordinary Type Academic Year 2012*. Bangkok: Office of the Welfare Promotion Commission for Teachers and Educational Personnel. (in Thai).
- Office of Private Education Commission. (2013). *Strategic Plan Private Education Promotion Year 2013-2017 Summary*. Bangkok: Office of the Welfare Promotion Commission for Teachers and Educational Personnel. (in Thai).
- Office of Private Education Songkhla. (2015). *Profile of Office*. Retrieved September 3, 2015 from <http://www.skprivate.go.th/home/>.
- Plianbamrung, D., Patsornsiri, N., Puangsomjit, C. & Wannasian, D. (2012). Strategies for Development of Learning Organization for Nursing Colleges Under Phra Borommarajchanok Institute, Ministry of Public Health. *Journal of Research KhonKaen University*, 2(1): 94-114. (in Thai).
- Pongkamalanon, I. (2008). *Learning Organization of Educational Institutions Under Lopburi Office of Educational Service Area*. A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement for the Master of Education in Educational Administration Faculty of Education, Thepsatri Rajabhat University. (in Thai).
- Sanrattana, W. (2001). *School: Learning Organization, Theoretical Conceptual Framework in Educational Administration*. Bangkok: Thippayawisut. (in Thai).
- Senge, P. M. (1994). *The Fifth Discipline: The Art and Practice of the Learning Organization*. New York: Currency Doubleday.
- Songkhla Office of Primary Educational Service Area 1. (2015). *Educational Institution Information*. Retrieved July 20, 2015 from <http://www.ska1.go.th/school/>.
- Songkhla Office of Primary Educational Service Area 2. (2015). *Number of Students Teachers and Classrooms in Ordinary System Year 2015 Private Education Promotion Group*. Retrieved July 17, 2015 from <http://203.172.179.18/private/index.php/10-download2/10-2012-11-05-04-48-22/>.

- Songkhla Office of Primary Educational Service Area 3. (2015). *Information in Academic Year 2015 off Service*. Retrieved September 1, 2015 from <http://202.143.161.141/sites/plan/2558/Forms/AllItems.aspx/>.
- Srisaard, B. (2002). *Basic Research*. Bangkok: Suweeriyasan. (in Thai).
- Suekrasae, T. (2013). Strategy of Private School Administration to Excellency. *Journal of Academic Affair Veridian E-Journal Silpakorn University*, 6(3): 124-140. (in Thai).
- Suksrimueang, P. (2014). The Relationship Between Learning Organization and School Effectiveness Under Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office 3. *Journal of Graduate Study*, 53(11): 133-141. (in Thai).
- Tangsinsapsiri, T. (2007). *Organizational Behavior*. Bangkok: Thanarat Printing. (in Thai).
- Techasiriyuenyong, P. (2013). *The Relationship Between Transformational Leadership and Learning Organization in Basic Education School Under the Secondary Educational Service Area 1 Group 4*. Independent Study in Partial Fulfillment of the Requirement for the Master of Education in Educational Administration, Phayao University. (in Thai).
- Thammaratjinda, W. (2009). *The Relationship Between Learning Organization and School Effectiveness in Suphanburi Educational Service Area Office 2*. A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement for the Master of Education in Educational Adminsitration Faculty of Education, Silpakorn University. (in Thai).
- The Secretariat of the House of Representatives. (2014). *Brief Issues of Thailand's Educational Reform*. Bangkok: The Secretariat of the House of Representatives. (in Thai).
- Tirakanan, S. (2012). *Social Science Research Methodology: Guideline of Practice*. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai).
- Wongrattana, C. (1998). *Techniques Statistics for Research*. Bangkok: Thepneramit Printing. (in Thai).